

Foreword to special issue / Özel sayıya sunuş

Omer Kutlu¹

¹Editor;

Ankara University, Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Ankara, Türkiye

Dear reader/audience,

This special issue of IJATE was prepared under the title of "Classroom Measurement and Assessment". This title has its own place as it is the very first attempt to be addressed in an international peer-reviewed journal in Türkiye. It is my wish that this issue be focused on more and more in the coming days. First of all, I would like to express my heartfelt thanks

to the special guests of this special issue: Dr. William James Popham and Dr. Thomas Haladyna. Both scientists have presented original views in their books and articles they have written since the 1990s that will affect classroom achievement. These two scientists have made critical contributions to this field while the change and innovative transformations regarding classroom learning have been happening. These publications shed light not only on the present but also on the future with the power they derive from their past knowledge. I came across their work in the mid-1990s. Today, when I stop and think, I can see their impact on my views regarding learning, students, teachers, schools, measurement, and assessment processes and even education systems. Lucky me, all my PhD students, (now academics) whom I supervised and with whom I had the opportunity to work got the chance to know Popham and Haladyna. For this reason, in the person of scientists who have contributed to measurement and assessment and psychometrics, this special issue is dedicated to Dr. W. James Popham and Dr. Thomas Haladyna. Thank you Popham, thank you Haladyna...

My second thanks go to all my academic friends who are interested in this special issue as I would like to see their work appropriate for this issue, and of course my special thanks go to our reviewers who evaluate these studies. I would like to state that this cooperation, which we carry out with care, is very valuable. We are passing through the days when Turkey's understanding of measurement and assessment is narrowed to

Değerli okuyucu,

IJATE bünyesinde hazırlanan bu özel sayı "Sınıf içi Ölçme ve Değerlendirme" başlığı altında hazırlandı. Bu başlık uluslararası hakemli bir dergide ele alınması açısından Türkiye'de bir ilk olma özelliği de taşıyor. Dileğim bu konunun önümüzdeki günlerde artan ölçülerde daha fazla ele alınmasıdır. Öncelikle teşekkürlerimi iletmek isterim.

İlk teşekkürüm bu özel sayının iki özel konuğuna; Dr. William James Popham ve Dr. Thomas Haladyna. Her iki bilim insanı da özellikle 1990'lı yıllardan itibaren yazdıkları kitaplar ve makaleleriyle sınıf içi başarıyı etkileyecek özgün görüşler sunmuşlardır. Sınıf içi öğrenmelerle ilgili değişimin ve yenilikçi dönüşümlerin yaşandığı yıllarda bu iki bilim insanının bu alana oldukça kritik katkıları olmuştur. Bu yayınlar geçmiş bilgi birikiminden aldığı güçle yalnızca bugüne değil geleceğe de ışık tutmuşlardır. Ben onların bu çalışmalarıyla 1990'lı yılların ortasında karşılaşmıştım. Geldiğim noktada, durup düşündüğümde öğrenmeye, öğrenciye, öğretmene, okula, ölçme ve durum belirleme süreçlerine ve hatta eğitim sistemlerine dair onların üzerimdeki etkisini görebiliyorum. Ne mutlu ki danışmanlığımı yürüttüğüm ve çalışma fırsatı bulduğum tüm doktora öğrencilerim (ki şu an da hepsi birer akademisyen) Popham ve Haladyna ile tanışma fırsatı buldular. Bu nedenle bu özel sayı ölçme ve durum belirlemeye, psikometriye emek vermiş bilim insanlarının şahsında, Dr. W. James Popham ile Dr. Thomas Haladyna'ya ithaf edilmiştir. Teşekkürler Popham, teşekkürler Haladyna...

İkinci teşekkürüm bu özel sayıya ilgi duyan ve çalışmalarını bu sayı için uygun gören tüm akademisyen arkadaşlarıma ve tabii ki bu çalışmalarını değerlendiren hakemlerimize. Özenle yürüttüğümüz bu işbirliğinin çok değerli olduğunu belirtmek isterim. Türkiye'nin ölçme ve durum belirleme anlayışının istatistiksel çözümlere indirildiği günlerden geçiyoruz. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda bilim alanımız ön

statistical analysis. In the 21st century we are in, our field has come to the fore. Every nation has a wide variety of educational problems. The deficiencies of students in basic life skills are the leading problem. It is important for schools to diversify their functions in eliminating these deficiencies, strengthening assessment for monitoring purposes, prioritizing feedback, and disseminating the use of items based on higher-order thinking processes. For these practices that will strengthen education systems, Turkish scientists should focus on realistic education problems. In this context, these studies will guide how within-class measurement and assessment practices should be structured in a way that they enrich student achievement. Sincere thanks to my authors and reviewers for this very first attempt...

National programs such as Monitoring and Assessment of Academic Skills (ABIDE), which provide information about student achievement in Turkey, and the international ones such as Program for International Student Assessment (PISA), Trends in International Mathematics and Science Study (TIMSS), and The Project of International Reading Language Skills (PIRLS) clearly reveal that there are problems in the development of student achievement. For example, when the PISA findings are analyzed as a whole, it is seen that Turkish students have both performed below the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) average since 2003, and 50% of the students have remained at or below the 2nd proficiency level, which is accepted as the basic level in PISA (MEB, 2005; MEB, 2007; MEB, 2010; OECD, 2014; OECD, 2016a; OECD, 2018; OECD, 2019). According to the OECD (2018) report, the percentages of Turkish students at proficiency levels 5 and 6 are as follows: Science literacy is 2.5%, mathematical literacy is 4.8%, and reading skills are 3.3%.

This situation should be accepted as a report card of the Turkish education system. It is possible to change it and carry students to higher proficiency levels. The findings of the national and international student assessments that Turkey has held or participated since the 2000s provide important clues in this regard. Özer et al., (2020) state in their study that there are inequalities in education in Turkey as in other countries. In the study, attention is drawn to the effect of socioeconomic background on academic achievement. It is emphasized that inequalities in

plana çıkmıştır. Her ulusun çok çeşitli eğitim sorunları vardır. Bu sorunların başında öğrencilerin temel yaşam becerilerindeki eksiklikleri gelmektedir. Okulların öğrencilerin bu eksiklerini gidermedeki işlevlerini çeşitlendirmesi, izlemeye dayalı durum belirleme yaklaşımlarını güçlendirmesi, geribildirime öncelik vermesi, üst düzey düşünme süreçlerine dayalı maddelerin kullanımının yaygınlaştırılması önemlidir. Eğitim sistemlerini güçlendirecek bu yaklaşımlar için Türk bilim insanlarının gerçekçi eğitim sorunlarına eğilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda sınıf içi ölçme ve durum belirleme anlayışlarının öğrenci başarısını zenginleştirecek biçimde nasıl yapılandırılması gerektiğine bu araştırmalar yol gösterici olacaktır. Bu ilk girişim için yazarlarıma ve hakemlerimize içten teşekkürler...

Türkiye’de öğrenci başarısı hakkında bilgi veren Akademik Becerilerin İzlenmesi ve Değerlendirilmesi (ABIDE) gibi ulusal, Programme for International Student Assessment (PISA), Trends in International Mathematics and Science Study (TIMSS), The Project of International Reading Language Skills (PIRLS) gibi uluslararası çalışmalar öğrenci başarısının gelişiminde sorunlar olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Örneğin PISA bulguları bir bütün olarak incelendiğinde Türk öğrencilerin 2003 yılından itibaren hem Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) ortalamasının altında performans gösterdiği hem de öğrencilerin %50’sinin PISA’da temel düzey olarak kabul edilen 2. düzey ve altında kaldığı görülmektedir (MEB, 2005; MEB, 2007; MEB, 2010; OECD, 2014; OECD, 2016a; OECD, 2018; OECD, 2019). OECD (2018) raporuna göre, Türk öğrencilerin 5 ve 6 yeterlik düzeyinde bulunma yüzdeleri şöyledir: Fen okuryazarlığı %2.5, matematik okuryazarlığı %4.8 ve okuma becerileri %3.3’tür.

Bu durum Türk eğitim sisteminin de bir karnesi olarak kabul edilmelidir. Bu karneyi değiştirmek ve öğrencileri üst yeterlik alanlarına taşımak olanaklıdır. 2000’li yıllardan itibaren Türkiye’nin yaptığı ulusal ve katıldığı uluslararası öğrenci başarısını belirleme sınavlarının bulguları bu konuda önemli ipuçları vermektedir. Özer et al., (2020) çalışmalarında, diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de eğitimde eşitsizlikler bulunduğunu belirtmektedir. Çalışmada, sosyoekonomik arka planın akademik başarıya etkisine dikkat çekilmektedir. Eğitimdeki eşitsizliklerin temel eğitim öncesinden başladığını belirtmektedir.

education start before basic education/primary education. Socioeconomically disadvantaged families have limited access to preschool education; therefore, the education life of a first grader starts with disadvantages from the beginning. It is also stated that since these inequalities are not sufficiently compensated in basic education, the gap in achievement has been gradually widening.

Studies draw attention to the factors that lower the students' achievement in the classroom. For example, Sarier (2016) states three major factors that have a role on student achievement, which are "student" (motivation, self-efficacy, self-esteem, study habits), "school" (attitude towards the lesson, teacher leader, school culture, school principal's leadership) and "family" (socioeconomic level, family involvement in education, attitudes and behaviors of the family, education level of the mother and father). OECD (2016b), on the other hand, drew attention to the variable of "education system" (physical, educational resources, student selection, school management and financials) in addition to the student and school variable. Akey (2006), Rumberger, and Rotermund (2012) noted that affective characteristics such as perseverance, motivation, courage and self-efficacy play an important role in using learning opportunities effectively.

Within-class assessment processes are very important in many educational aspects such as measuring, evaluating, monitoring student learning, and giving feedback to the student. Kutlu and Altıntaş (2021) state that students should have three indispensable features such as learning, understanding, bringing together what has been learned and using them in life. For this reason, approaches that will improve students' cognitive, internal and interpersonal skills should be given importance in the classroom assessment processes. Waugh and Gronlund (2013) noted that assessment processes not only improve students' cognitive capacities but also their metacognitive skills, making them more independent learners.

Although assessment process has been discussed for over 30 years, Bennett (2011) states that assessment practices are still evolving. Stiggins (2006) argues that assessment processes should not be known as just giving feedback; instead, they must keep up with the changing life, measured characteristics and learning styles and should teach students how to be a better achiever.

Sosyoekonomik yönden dezavantajlı ailelerin okulöncesi eğitime erişimlerinin kısıtlıdır; bu nedenle, birinci sınıf öğrencisinin eğitim yaşamı dezavantajlarla başlar. Ayrıca temel eğitimde bu farklar yeterince telafi edilmediği için başarı farkının giderek açıldığı da belirtilmektedir.

Yapılan çalışmalar öğrencinin sınıf içi başarısını düşüren etkenlere dikkat çekmektedir. Örneğin Sarier (2016) "öğrenci" (motivasyon, öz yeterlik, benlik saygısı, ders çalışma alışkanlığı), "okul" (derse yönelik tutum, lider öğretmen, okul kültürü, okul müdürünün liderliği) ve "aile" (sosyoekonomik düzey, ailenin eğitime katılımı, ailenin tutum ve davranışları, anne ve baba eğitim düzeyi) olmak üzere üç temel etkenin başarı üzerinde rolü olduğunu belirtmiştir. OECD (2016b) ise öğrenci ve okul değişkenine ek olarak "eğitim sistemi" (fiziksel, eğitsel kaynaklar, öğrenci seçme, okul yönetimi ve gerekli para) değişkenine de dikkat çekmiştir. Akey (2006), Rumberger ve Rotermund (2012) kararlılık, güdü, cesaret ve özyeterlik gibi duyuşsal özelliklerin öğrenme fırsatlarını etkili kullanmada önemli rolünün olduğunu dile getirmektedir.

Sınıf içi durum belirleme süreçleri; öğrenci öğrenmelerinin ölçülmesi, belirlenmesi, izlenmesi, öğrenciye geribildirim verilmesi gibi eğitsel anlamda birçok açıdan oldukça önemlidir. Kutlu ve Altıntaş (2021) içinde bulunduğumuz yüzyılda öğrencilerin; öğrenme, anlama, öğrenilenleri bir araya getirerek yaşamda kullanma gibi vazgeçilmez üç özelliğe sahip olmaları gerektiğine dikkat çekmektedir. Bu nedenle sınıf içi durum belirleme sürecinde öğrencilerin bilişsel, içsel ve kişilerarası becerilerini geliştirecek yaklaşımlara önem verilmelidir. Waugh ve Gronlund (2013) durum belirleme süreçlerinin öğrencilerin yalnızca bilişsel kapasitelerini değil, aynı zamanda bilişötesi becerilerini de geliştirerek onları daha bağımsız öğrenenler konumuna getirdiğini belirtmektedir.

Durum belirleme süreci her ne kadar 30 yılı aşkın süredir tartışılrsa da, Bennett (2011) uygulamaların hâlâ geliştiğini belirtmektedir. Stiggins (2006) durum belirleme süreçlerinin değişen yaşama, ölçülen özelliklere ve öğrenme biçimlerine ayak uydurarak yalnızca dönüt vermek olarak bilinmesinden uzaklaşıp öğrencilere nasıl başarılı olabileceklerini de öğretmesi gerektiğini savunmaktadır.

Türk eğitim sistemi durum belirleme uygulamalarından elde edilen bulgulara dayanarak sınıf içi öğrenmeleri zenginleştirmeli ve öğrenci

The Turkish education system should enrich within class learning based on the findings obtained from assessment practices and take measures to increase student achievement at the international level. Countries which are developed in terms of socioeconomic level variables have entered the 21st century with new expectations since the last quarter of the 20th century from education. The century we live in attaches great importance to students having skills that can be used in real-life situations. For this reason, it is much more important to structure educational processes that enable the development of students' high-level thinking skills, rather than within classroom learning activities and measurement and assessment practices that keep students at a level of knowledge. (Haladyna, 1997; Kutlu, & Altıntaş, 2021; Kutlu et al., 2017; Kutlu, & Kartal, 2018; Nitko, 2001; Popham, 2000).

In this sense, I hope that this special issue will be interesting and instructive for all academics who are interested in classroom assessment processes and also for teachers who play the leading role in classroom assessment processes.

başarısının uluslararası düzeyde artmasını sağlayacak önlemler almalıdır. Sosyoekonomik düzey değişkenleri bakımından kalkınmış ülkeler, 20. yüzyılın son çeyreğinden itibaren, 21. yüzyıla, eğitimden yeni beklentilerle girmişlerdir. İçinde bulunduğumuz yüzyıl öğrencilerden edindikleri bilgileri gerçek yaşam durumlarında kullanabilecekleri becerilere sahip olmalarını önemsemektedir. Bu nedenle öğrencileri bilgi düzeyinde tutan sınıf içi öğrenme etkinlikleri ile ölçme ve durum belirleme uygulamaları yerine öğrencilerin üst düzey düşünme becerilerinin gelişimini sağlayan eğitsel süreçlerin yapılandırılması çok daha önemlidir. (Haladyna, 1997; Kutlu, & Altıntaş, 2021; Kutlu et al., 2017; Kutlu, & Kartal, 2018; Nitko, 2001; Popham, 2000).

Bu anlamda bu özel sayının sınıf içi durum belirleme süreçlerine ilgi duyan tüm akademisyenler ve sınıf içi durum belirleme süreçlerinin başrolü olan öğretmenler için ilgi çekici ve öğretici olacağını umut ediyorum.

Orcid

Omer Kutlu <https://orcid.org/0000-0003-4364-5629>

REFERENCES

- Akey, T. M. (2006). *School context, student attitudes and behavior, and academic achievement: An exploratory analysis*. MDRC.
- Bennett, R.E. (2011). Formative assessment: A critical review. *Assessment in Education Principles Policy and Practice*, 18(1), 5-25. <http://dx.doi.org/10.1080/0969594X.2010.513678>
- Haladyna, T.M. (1997). *Writing test items to evaluate higher order thinking*. Allyn & Bacon.
- Kutlu, Ö., Doğan, C.D., & Karakaya, İ. (2017). *Measurement and evaluation: Performance and portfolio-based assessment [Ölçme ve değerlendirme: Performansa ve portfolyoya dayalı durum belirleme]* (5th edition). Pegem Akademi Yayıncılık.
- Kutlu, O., & Kartal, S.K. (2018). The prominent student competences of the 21st century education and the transformation of classroom assessment. *International Journal of Progressive Education*, 14(6), 70-82. <https://doi.org/10.29329/ijpe.2018.179.6>
- Kutlu, Ö., & Altıntaş, Ö. (2021). A brief history of psychological measurements and an approach of classroom assessment in the 21st century [Psikolojik ölçmelerin kısa tarihi ve 21. Yüzyılda sınıf içi durum belirleme anlayışı]. *Trakya Eğitim Dergisi*, 11(3), 159-1620. <https://doi.org/10.24315/tred.896121>
- MEB (MoNE) (2005). *PISA 2003 project: National final report [PISA 2003 projesi: Ulusal nihai rapor]*. TC. Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma Geliştirme Dairesi Başkanlığı.
- MEB (2007). *PISA 2006 international student assessment program: National preliminary report [PISA 2006 uluslararası öğrenci değerlendirme programı: Ulusal ön rapor]*. TC. Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma Geliştirme Dairesi Başkanlığı.

- MEB (2010). *PISA 2009 international student assessment program: National preliminary report [PISA 2009 uluslararası öğrenci değerlendirme programı: Ulusal ön rapor]*. TC. Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma Geliştirme Dairesi Başkanlığı.
- Nitko, A.J. (2001). *Educational assessment of students* (3rd edition). Uper Saddle River.
- OECD (2014). *PISA 2012 results: What students know and can do- student performance in mathematics, reading and science* (Volume 1). OECD Publishing.
- OECD (2016a). *PISA 2015 results* (Volume I): Excellence and equity in education. OECD Publishing.
- OECD (2016b). *Low-performing students: Why they fall behind and how to help them succeed*. OECD Publishing.
- OECD (2018). *The future of education and skills: Education 2030*. OECD Publishing.
- OECD (2019). *PISA 2018 results (Volume I): What students know and can do*. OECD Publishing.
- Özer, M., Gençoğlu, C., & Suna, E. (2020). Policies for alleviating educational inequalities in Turkey [Türkiye’de eğitimde eşitsizlikleri azaltmak için uygulanan politikalar]. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39(2), 294-312.
- Popham, W.J. (2000). *Modern educational measurement: Practical guidelines for educational leaders* (3rd Edition). Allyn and Bacon.
- Rumberger, R.W., & Rotermund, S. (2012). Student engagement determinants and student outcomes. In S.L. Christenson, A.L. Reschly & C. Wylie (Eds.). *Handbook of research on student engagement*. Springer.
- Sarıer, Y. (2016). Türkiye’de öğrencilerin akademik başarısını etkileyen faktörler: Bir meta-analiz çalışması [The Factors That Affects Students' Academic Achievement in Turkey: A Meta-Analysis Study]. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(3), 1-19.
- Stiggins, R. (2006). Assessment for learning: A key to motivation and achievement. *Edge*, 2(2), 3-19.
- Waugh, C.K., & Gronlund, N.E. (2013). *Assessment of student achievement* (10th edition). Pearson.